

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 2T/116/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010318
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dluhoš
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3514010318.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Dluhoša, členov B.. C. Š. K. H. F., v trestnej veci obžalovaného B. L., U.. XX.XX.XXXX H. R. R., trestne stíhaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. mája 2015 v Novom Meste nad Váhom, takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : B. L., rod. R., U.. XX.XX.XXXX H. R. R., trvalé bydlisko L., D. XXX, t.č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava,

je v i n n ý, ž e

1) dňa 11.02.2013 v čase okolo 11.59 hod. v Bzinciach pod Javorinou, zamaskovaný na hlave kuklou a ozbrojený krátkou strelnou zbraňou, vstúpil do budovy so súpisným číslom XXX - do priestorov Slovenskej pošty, a.s. určených pre verejnosť, kde slovnou vyhlásil „prepad“, pričom mieril zbraňou na dve zamestnankyne Slovenskej pošty, a.s. - G.. G. Š. K. G. E., ktoré sa v tom čase nachádzali za priehradkou, následne vykopol drevené dvere vedúce do priestorov určených pre zamestnancov pošty, kde následne popri uvedených pracovníčkach pošty prešiel k pracovnému stolu, odkiaľ si sám vybral z pravého horného šuplíka finančnú hotovosť vo výške najmenej 10.979,25 Eur, ktorú si vzal a uschoval u seba, potom uvedeným pracovníčkam Slovenskej pošty, a.s. povedal „nikoho nevolaj“, vybehol z budovy pošty aj s uvedenou finančnou hotovosťou, čím spôsobil poškodenú spoločnosť Slovenská pošta, a.s., so sídlom Banská Bystrica, Partizánska cesta 9, IČO: 36 631 124, škodu vo výške najmenej 10.979,25 Eur,

2) dňa 24.02.2013 v čase okolo 03.37 hod. v Myjave na ulici Jablonskej, na odbočke na sídlisko Kamenné, sediac v osobnom motorovom vozidle tmavomodrej farby zn. E. K., Y.. Č. F.-XXXCZ, sledoval poškodenú M.N. L. kráčajúcu po ulici, následne sa s týmto motorovým vozidlom pristavil pri kráčajúcej M. L. a spýtal sa jej, či nechce zviezť, čo M. L. odmietla, následne obvinený vozidlo zastavil a vystúpil z neho, na čo sa M. L. rozbehla smerom k sídlisku Kamenné a obvinený sa rozbehol za ňou, a po tom, ako obvinený M. L. dobehol, ju zozadu stiahol na zem, kde sa na ňu zaháňal nožom, ktorý držal v ruke, čomu sa M. L. bránila, kryla si rukami tvár a kričala o pomoc, potom obvinený prinútil M. L. vstať a tlačil ju po ceste späť k uvedenému motorovému vozidlu tým spôsobom, že jej na chrbát jednou rukou pritlačil nôž a druhou rukou ju držal za vlasy a tlačil ju k vozidlu, pričom jej opakovane vulgárne hovoril, aby bola ticho a aby šla rýchlo do vozidla, následne sa M. L. zaborila a hodila do snehového záveja pri ceste a obvinený ju potom začal ťahať zo snehového záveja na cestu pred vozidlo, potom sa M. L. začala brániť rukami a kopaním, na čo sa obvinený na M. L. opakovane zahnal nožom a spôsobil jej reznú ranu na dlani pravej ruky medzi ukazovák a prostredník o dĺžke asi 4 cm, reznú ranu na ľavom zápästí o

dĺžke asi 4 cm a škrabanec na pravej strane tváre vo výške pier o dĺžke asi 4 cm, a keď obvinený zbadal, že sa k ním blíži G. D., tak M. L. začal trhať z ruky kabelku, ktorú M.N. L. zvierala v rukách a snažila sa kabelku si udržať, avšak obvinený jej kabelku z ruky vytrhol a vzal so sebou, nasadol do osobného motorového vozidla a z miesta činu ušiel, čím poškodenej M. L. spôsobil škodu vo výške najmenej 150,- Eur a vyššie uvedené zranenia, ktoré si vyžiadali jednorazové ošetrovanie,

t e d a

v bode 1) rozsudku

proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, a uvedeným činom spôsobil väčšiu škodu, a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

v bode 2) rozsudku

inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu, a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou

proti inému použil násillie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l

v bode 1) rozsudku

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona,

2T/116/2014-977

v bode 2) rozsudku

zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v súbehu so zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 a § 188 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a s použitím na § 38 ods. 5 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 2T/99/2013-169 zo dňa 15.11.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 2To/22/2014-203 zo dňa 10.04.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci, a to:

- 1 ks multifunkčný nožík zatvárací, v zavretej polohe dlhý 9 cm, v polohe otvorenej dĺžka obe čepele otvorené 19 cm, dĺžka čepele č. 1 je 4 cm a dĺžka čepele č. 2 je 5,5 cm, tmavo bordovej farby,
- 1 ks nožík vyskakovací v zavretej polohe dlhý 13 cm, v polohe otvorenej 21 cm, s dĺžkou čepele 8,5 cm, ružovo ciklamenovej farby,
- 1 ks vreckový nôž čiernej farby o dĺžke 12 cm, po otvorení 21,5 cm, dĺžka čepele 9,5 cm,
- 1 ks čierna čapica s výrezom.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému ukladá povinnosť, aby nahradil:

- poškodenej Slovenskej pošte, a.s., Partizánska cesta č. 9, Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, škodu vo výške 9.424,50 Eur,
- poškodenej M. L., nar. XX.XX.XXXX H. G., E. Č.. XXX, G., škodu vo výške 216,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 06.08.2014 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom obžalobu na obvineného B. L., v bode 1. obžaloby pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a v bode 2. obžaloby pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v súbehu so

zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný je v tomto trestnom konaní stíhaný väzobne.

Na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 12.12.2014, 15.01.2015, 05.02.2015, 26.03.2015, 14.05.2015 a 28.05.2015 vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného B. L., výsluchom poškodených G. G. Š.L., G. E., M. L., Q. D. E. D., K..E.. H. I., H. Q. G. G. O., G. K. Ž., D.. B.. G. E.F., G.. G.. K. V., D., H. E. G. D., C.. H. N., G. L., D. B., B. B., C. D. N., Č. Q. O. H.B. E. Y. L., R. X., Y. L., Ľ. L., A. R. z prípravného konania, čítaním znaleckých posudkov, čítaním listinných dôkazov, prehratím zvukovoobrazových dôkazov, oboznámením vecných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný B. L. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučenia o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku uviedol, že nemá záujem urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku ani k jednému zo skutkov, ktoré sú mu obžalobou kladené za vinu. S poukazom na to bolo potrebné vykonať dokazovanie v rozsahu navrhnutom v obžalobe s akceptáciou aj niektorých dôkazných návrhov obžalovaného. Obžalovaný sa v rámci monologickej časti na hlavnom pojednávaní dňa 12.12.2014 vyjadril, že skutok č. 1 nespáchal, v čase spáchania skutku sa na mieste činu nenachádzal. Uvedené

mal potvrdiť aj ním navrhnutý svedok C. N., ktorého bližšie údaje sa súdu nepodarilo zistiť ani zabezpečiť jeho prítomnosť na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný namietol spôsob, akým boli v prípravnom konaní vykonávané rekognície s pracovníčkami pošty v Bzinciach pod Javorinou. Ku skutku č. 2 obžalovaný uviedol, že si naň nepamätá, nakoľko bol pod silným vplyvom pred skutkom požitého alkoholu a drog. Pripustil, že skutok asi vykonal. Z jeho procesnej obrany prednesenej dňa 12.12.2014 možno dedukovať, že v čase, kedy sa skutok č. 2 mal stať, sa nepovažoval za spôsobilého ovládať svoje konanie, resp. rozpoznať jeho protiprávnosť. Uvedené skutočnosti ku skutku č. 2 mala potvrdiť aj ním navrhnutá svedkyňa L. O. s pobytom v Znojme. Dožiadaniami na Okresný súd Znojmo bolo však v priebehu hlavného pojednávania zistené, že uvedená osoba v Znojme nebýva, pravdepodobne ani neexistuje.

V priebehu vykonávania dôkazov na hlavnom pojednávaní obžalovaný postupne menil obsah prezentácie ohľadne miery jeho zapojenia do skutkov, kladených mu za vinu, pričom táto názorová metamorfóza bola finalizovaná rukou písaným podaním, ktoré obžalovaný krátkou cestou predložil súdu na hlavnom pojednávaní dňa 14.05.2015, v ktorom okrem iného uviedol: „K spáchaniu skutku uvedenom v bode 1 obžaloby (lúpeže pošty v Bzinciach pod Javorinou) sa týmto priznám, jeho spáchanie úprimne ľutujem a poškodeným sa ospravedlňujem... Som pripravený podrobiť sa trestu, ktorý mi bude v tomto trestnom konaní uložený, nakoľko za svoje konanie musím niesť zodpovednosť... Všetky návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré som uviedol či už sám alebo prostredníctvom môjho obhajcu, a ktoré neboli doposiaľ vykonané, beriem späť a navrhujem tieto dôkazy nevykonať. Aj týmto spôsobom chcem urýchliť predmetné trestné konanie, nevytvárať obštrukcie a prispieť aj k hospodárnosti trestného konania. Ku skutku uvedenom v bode 2 obžaloby (lúpeže v Myjave),

2T/116/2014-978

ku ktorému som sa priznal, ešte chcem doplniť, že nebolo mojim úmyslom samostatne obmedziť poškodenú na osobnej slobode. Takto som od začiatku deja konal len v úmysle zmocniť sa vecí (kabelky), ktorú mala poškodená pri sebe. Uvedený skutok úprimne ľutujem a poškodenej sa týmto chcem ospravedlniť. Svoje činy úprimne ľutujem a v budúcnosti sa už nikdy žiadnej trestnej činnosti nedopustím.“ Svoje priznanie sa ku skutku obžalovaný po skončení dokazovania prezentoval aj v záverečnej reči.

Priznanie sa obžalovaného k obom skutkom, kladeným mu obžalobou za vinu, bolo podporené obsahom vykonaných dôkazov.

Skutok č. 1

Z výpovede svedkyne a poškodenej G. G. Š. na hlavnom pojednávaní v vyplynulo, že dňa 11.02.2013 prišla na poštu do Bzniec pod Javorinou za účelom zastupovania vedúcej miestnej pobočky. Poštová inšpektorka, ktorá tam toho dňa bola prítomná, odišla asi o 11.55 hod. a svedkyňa chcela následne zamknúť poštu. Medzitým prišla na poštu ďalšia pracovníčka G. E.. Bolo práve 11.59 hod., keď sa svedkyňa natiahla do šuflíka pre kľúče. Nestihla však šuflík ani otvoriť, keď sa zrazu rozleteli dvere a do priestorov pošty vbehol zamaskovaný muž. Svedkyňa stála pri priehradke za sklom. Muž na ňu namieril pištoľ a zakričal „prepad“. Rozbehol sa k dverám vedúcim do ich miestnosti a vykopol ich. Svedkyňa s G. E. sa natlačili do kúta. Svedkyňa si v strachu čupla a nepozerala sa už na páchatela, ktorý prišiel k jej stolu. Sám si otvoril šuflík, v ktorom boli peniaze. Ako páchatel prechádzal okolo nich už aj s peniazmi, zhodil kvetináč, ktorý sa rozbil. Pri odchode povedal „nikoho nevolaj“ a následne vybehol von. Svedkyňa aj G. E. sa asi po 1-2 minútach spamätali z toho, čo práve prežili a pani E. zavolala na políciu. Svedkyňa zatelefonovala na dohľadové centrum pošty a tiež manažérke. K opisu páchatela prepadu pošty uviedla, že sa jej zdal vysoký, bol celý v čiernom, kuklu mal na hlave tak, že mu svietili iba oči. Keď pozeral na ňu, videla iba výraznú modrú farbu očí, žiarivú modrú farbu, ktorá sa jej vryla do pamäti. Na nohách mal páchatel pravdepodobne vojenské kanady, išlo o nejaké ťažké topánky. Jeho hlas sa jej javil hrubý, taký huhňavý. Aj to slovo „prepad“ akoby zamrmľal, resp. zahuhňal. Páchatel zobral všetky bankovky, ktoré

boli na pošte. Keďže tam bola v ten deň inšpektorka, tak kvôli nej musela svedkyňa z trezoru vyniesť všetky bankovky. Po kontrole ich už nestihla vrátiť do trezorovej miestnosti.

Medzi výpoveďou svedkyne v prípravnom konaní a jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní neboli zistené žiadne rozpory.

Svedkyňa sa na hlavnom pojednávaní vyjadrila aj k priebehu rekognície, pri ktorej mala opoznať páchatel'a prepadu pošty. Popísala priebeh rekognície a identifikačné znaky, na základe ktorých opoznala páchatel'a. Tohto opoznala aj podľa hlasu, aj pri rekognícii za nepriehľadným sklom. Pri prepade svietili páchatel'ovi výrazne modré oči. Na tento identifikačný znak sa sústredila aj pri rekognícii, na ktorej obvineného opoznala. Pri rekognícii ju nikto z prítomných nenavádzal, aby označila nejakú konkrétnu osobu.

K rekognícii vykonávanej poznávajúcou osobou svedkyňou G.. G. Š. boli neskôr na hlavnom pojednávaní ako listinný dôkaz vykonané prečítaním zápisnice o priebehu rekognície, ako aj zvukovoobrazové záznamy zachytávajúce priebeh rekognície. Z týchto dôkazov vyplynulo, že poznávajúca osoba G.. G. Š. v rekognícii podľa hlasu v prvom poradí označila opoznávaný hlas č. 1 a v druhom poradí označila

opoznávaný hlas č. 4, ako hlas osoby, ktorá dňa 11.02.2013 v čase o 11.59 hod. vstúpila do priestorov Slovenskej pošty, a.s. v Bzinciach pod Javorinou a sloвне vyhlásila „prepad“ a ktorá pri odchode pracovníckam pošty povedala „nikoho nevolaj“, pričom tieto opoznávané hlasy patrili obžalovanému B. L.. Po vykonaní rekognície podľa hlasu sa vykonala rekognícia osoby prostredníctvom nepriehľadného skla - feritu, kde mali figuranti na hlavách nasadené kukly. Poznávajúca osoba G.. G. Š. opoznala v prvom poradí rekognície na 90% osobu pod č. 2 a v druhom poradí rekognície bez zaváhania osobu pod č. 3 ako páchatel'a lúpeže na pošte v Bzinciach pod Javorinou, pričom uvedené čísla patrili obžalovanému B. L..

Z výpovede svedkyne a poškodenej G. E. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že dňa 11.02.2013 do budovy pošty v Bzinciach pod Javorinou prišla z rajóna asi okolo 11.30 hod. a následne si robila vyúčtovanie. Inšpektorka odišla z pošty asi o 11.45 hod. Na pošte zostali už len ona a G.. G. Š.Y., ktorá práve v ten deň zastupovala neprítomnú vedúcu pošty. Mohlo byť o dve minúty dvanásť, keď G.. G. Š. chcela zamknúť poštu. Vtom tam vtrhol nejaký chlap. Namieril na ne so zbraňou, pričom povedal „prepad“. Obe zostali bez pohybu. Zamaskovaný chlap sa rozbehol ku dverám, oddelujúcim priestor, v ktorom sa nachádzali a tieto vykopol. Následne si sám zobral peniaze zo stolíka zo šuflíka. Pri odchode povedal „nevolaj nikoho“. K popisu páchatel'a svedkyňa uviedla, že mal oblečené niečo tmavé. Bola to čierna bunda, farba nohavíc tmavá. Na nohách mal ťažké topánky, akoby kanady, a na hlave mal kuklu. Zbraň, keď si bral peniaze, mal položenú na stole. Zbraň bola čierna. Cez kuklu videla iba oči páchatel'a, tieto boli modré. Jeho pohľad má stále pred sebou. Bol vysoký do 180 cm. Hlas mal hrubý, akoby mumlavý. Nehovoril zrozumiteľne, akoby hovoril ťažko. Páchatel' bol podľa nej šikovný a veľmi rýchly. Celý prepad trval len pár sekúnd. Keď videl, že ony sa nehýbu, tak sa rozhodol obslúžiť sa sám.

Medzi výpoveďou svedkyne v prípravnom konaní a jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní neboli zistené žiadne relevantné rozpory.

Svedkyňa sa na hlavnom pojednávaní vyjadrila aj k priebehu rekognície, pri ktorej mala opoznať páchatel'a prepadu pošty v Bzinciach pod Javorinou. Popísala priebeh rekognície a identifikačné znaky, na základe ktorých opoznala páchatel'a. Podľa hlasu páchatel'a hneď opoznala. Potom nasledovala rekognícia za sklom. Opoznala ho hneď. Ten jeho pohľad a výrazné oči sa nedajú zabudnúť. Pri rekognícii ju nikto nenavádzal, aby označila nejakú konkrétnu osobu.

K rekognícii vykonávanej poznávajúcou osobou svedkyňou G. E. boli neskôr na hlavnom pojednávaní ako listinný dôkaz vykonané prečítaním zápisnice o priebehu rekognície, ako aj zvukovoobrazové záznamy zachytávajúce priebeh rekognície. Z týchto dôkazov vyplynulo, že poznávajúca osoba G. E. v rekognícii podľa hlasu v prvom poradí označila opoznávaný hlas č. 3 a v druhom poradí označila opoznávaný hlas č. 2 ako hlas osoby, ktorá dňa 11.02.2013 v čase o 11.59 hod. vstúpila do priestorov Slovenskej pošty v Bzinciach pod Javorinou a sloвне vyhlásila „prepad“ a ktorá pri odchode pracovníckam pošty povedala „nikoho nevolaj“, pričom tieto opoznávané hlasy patrili obžalovanému B. L.. Po vykonaní rekognície podľa hlasu sa vykonala rekognícia osoby prostredníctvom nepriehľadného

skla - feritu, kde mali figuranti na hlavách nasadené kukly. Poznávajúca osoba G. E. bez zaváhania a jednoznačne opoznala v prvom poradí rekognície osobu pod č. 4 a v druhom poradí rekognície osobu pod č. 1 ako páchatela lúpeže na pošte v Bzinciach pod Javorinou, pričom uvedené čísla patrili obžalovanému B. L..

2T/116/2014-979

K priebehu rekognícií vykonávaných s poškodenými G.. G. Š. a G. E. bol na návrh obžalovaného predvolaný a na hlavnom pojednávaní vypočutý ako svedok C.. H. N., činný vo veci v prípravnom konaní ako vyšetrovateľ. Z jeho výpovede nevyplynuli skutočnosti, pre ktoré by na vykonané rekognície bolo potrebné nazerať ako na nezákonne zabezpečený dôkaz. Jeho výpoveď bolo v priebehu hlavného pojednávania možné overiť aj zvukovoobrazovými nahrávkami na CD-nosičoch, na ktorých bol zaznamenaný priebeh rekognície.

Z výpovede svedka H. I. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je splnomocneným zástupcom Slovenskej pošty, a.s. K priebehu skutku sa vyjadriť nevedel. Vykonanou kontrolou bolo zistené, že páchatel' z pošty v Bzinciach pod Javorinou odcudzil 10.979,25 Eur. Slovenskej pošty, a.s. bola z poistného plnenia uhradená suma 1.554,73 Eur, pričom ako náhradu škody si stále uplatňuje sumu 9.424,50 Eur.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané zápisnice o výpovediach svedkyne Y.J. L. z prípravného konania potom, ako súd akceptoval jej dôvod, pre ktorý na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať. Z jej výpovedí vyplynulo, že o lúpeži na pošte v Bzinciach pod Javorinou nemá bližšie informácie. Keďže však pracuje na pošte v inej obci, dozvedela sa o udalosti už dňa 11.02.2013. V uvedený deň, asi tak okolo 13.30 hod., prišiel k nej domov do L.É. Č.. XXX jej bývalý manžel B. L.. Keď prišiel, opýtal sa jej, že či si nechce zarobiť 100 Eur, keď ho bude voziť na jej aute Ford Escort. Povedal, že on nemá vodičák a od nej potreboval, aby mu robila šoféra. B. L. bol vtedy celý vyplašený, nikdy ho takého nevidela. Bol prchký, nervózny. Prišiel k nej na červenom aute, značka Ford Fiesta, evidenčné číslo si už nepamätá. Zdalo sa jej však, že malo české značky. Obžalovaný sa u nej zdržal asi 5 minút, stále na ňu naliehal, aby sa poponáhľala a aby s ním išla. Napokon išla. V ten deň ho viezla na Myjavu, kde si obvinený kúpil nové mobily, potom išli do Brezovej pod Bradlom, kde si vybavoval podnájom. Následne šoférovala do Piešťan, kde obžalovaný kúpil Ford Escort. Potom išli do Tesca, kde jej povedal, že si môže čokoľvek nahádzať do košíka, čo bude potrebovať, aj pre deti. Spravila si nákup, obžalovaný si kúpil televízor a platil okolo 280 eur. Vtedy si všimla, že má pri sebe väčšiu sumu peňazí, ale koľko mohol mať pri sebe, to nevie. Obžalovaný jej raz povedal, že vyhral na rulete, potom zasa niečo iné. Raz povedal že má 19.000,- Eur, inokedy že 17.000,- Eur. Ona o tom nechcela ani počuť, lebo sa bála, že zasa niečo vyviedol. Z Tesca z Piešťan šoférovala domov do Kostolného, kde si obžalovaný presadol do svojho auta Ford Fiesta a išiel preč. Pri tom ako vystupoval, jej dal sľúbených 100 Eur. Keď k nej prišiel dňa 11.02.2013 na návštevu, mal oblečenú čiernu koženú bundu.

Z výpovede svedka C. D. N. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný mu sám povedal, že s pištoľou v ruke vylúpil poštu v Bzinciach, že tam boli dve poštárky, že tam zarobil okolo 12.000 Eur. Svedok sa sám divil, že na tak malej pošte bolo toľko peňazí. Od obžalovaného sa tieto skutočnosti svedok dozvedel v období, keď spolu s obžalovaným vykonávali po istú dobu trest v Ústave na výkon trestu Leopoldov. Obžalovaný mu o tom referoval sám od seba.

Ku skutku č. 1 boli na hlavnom pojednávaní vypočutí svedkovia B. B.L., D. B., G. L. a prečítané zápisnice o výpovediach z prípravného konania svedkov Y. L. K. L. L..

Skutok č. 2

Z výpovede svedkyne a poškodenej M. L.O. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že dňa 23.02.2013 išla na Myjave večer na diskotéku do hotela Štefánik oslavovať kamarátkine narodeniny. Po ukončení

diskotéky asi okolo 03.15 hod., ešte pred hotela, volala priateľovi G. D., či pre ňu nepríde. Priateľ povedal, že spí, že sa mu nechce. Tak išla domov peši sama. Keď išla okolo autobusovej stanice a kultúrneho domu, tam prvý raz videla neznámeho muža v aute. Išla po ceste a ako videla prichádzať auto, vyšla na chodník, aby nezavadzala na ceste. Prítom išla stále po ceste smerom domov na Kamenné. Ako prichádzala k mostu cez cestu, popod ktorý musela prejsť, tak neznámy chlap prišiel na aute po ceste pomaly k nej, dal dolu okienko a spýtal sa jej, či chce zviezť. Svedkyňa odpovedala, že nie a išla ďalej. Neznámy muž išiel autom ďalej tiež, tak pomalšie. Prišlo jej to zvláštne, tak rýchlo zavola priateľovi na mobil, že sa pri nej pristavilo nejaké auto, že sa jej nejaký chlap pýtal, či nechce zviezť. Potom už ten chlap autom zastavil na križovatke smerom na Kamenné a odbočke na Jablonku a čakal, ktorým smerom ona pôjde. Svedkyňa volala priateľovi, aby sa aspoň pozeral z kuchyne z okna, lebo odtiaľ je dobrý výhľad na tú cestu, aj na tú križovatku. Ako prichádzala k autu, neznámy muž stále čakal v aute. Prechádzala okolo toho auta a stále telefonovala s priateľom. Vtom sa pozrela vedľa seba a videla, ako ten chlap vystúpil z auta. Keď bol kúsok od nej, ešte stihla zakričať do telefónu „daj mi pokoj“, aby to priateľ počul v telefóne. Neznámy chlap sa po nej rozutekal, svedkyňa začala rýchlo utekať po chodníku smerom k bytovke, pričom on utekal za ňou. Viackrát kričala o pomoc a dúfala, že niekto ju bude počuť. Neznámy chlap ju dobehol, zhodil ju na zem do snehu. Vtedy si všimla, že má v ruke nožik. Rukami si chránila hlavu a tvár, aby ju neporezal. Zdvihol ju a začal ťahať pred seba. Vnímala to, akoby ju tlačil. Držal ju za vlasy, za šál jednou rukou a druhou rukou držal nôž, ktorý jej dal k chrbtu. Tlak noža cítila asi v strede chrbta. Neznámy chlap jej nadával, že nech je ticho, nech rýchlo nastúpi do auta, a stále, že rýchlo a rýchlo. Nadával jej „kurva, drž piču, rýchlo si nastúp do auta“, toto opakoval viackrát, ako ju ťahal k autu. Svedkyňa sa ho snažila spomaliť, snažila sa brzdiť chôdzu, získať čas, aby jej priateľ stihol k ním dobehnúť. Počas tej chôdze sa neznámeho muža viackrát pýtala, prečo to robí, veď mu nič neurobila. On jej stále iba nadával do kuriev, nech drží piču a nech len rýchlo sadne do auta. Pri prechode z chodníka na cestu k autu museli prekročiť veľkú kopu snehu. Ako ju prekračovali, svedkyňa sa snažila s nohami čo najviac sa zaboriť do snehu. To sa jej podarilo, pričom neznámemu mužovi povedala, že už nevládzde ísť. Prosila ho, aby ju nechal na pokoji. On ju však začal ťahať z tej kopy snehu. Ťahal ju za kabát, za šál. V tej kope snehu bola akoby hodená, mala v ňom kolená, nohy aj ruky, akoby bola štvornožky. Neznámy muž ju potom chytil za kabát pod krk a čiastočne aj za rukáv a za šál a začal ju ťahať zo snehu na cestu pred auto. Svedkyňa zostala ležať v polohe na boku už na ceste, kde ju neznámy muž stiahol. Mala cez ruku spadnuté ramienko kabelky a kabelku v oblasti brucha. Rukami si zakrývala tvár a vtedy jej neznámy muž spôsobil rezné rany na rukách, pretože mával pri nej s nožom, a hovoril jej, nech si rýchlo nastúpi do auta. Ako stál nad ňou, nejako sa prehodila oproti nemu na chrbát a kopla ho nohou do rozkroku. Začal jej ťahať kabelku a stále hovoril „pod rýchlo do auta“. Ako ťahal tú kabelku, tak už asi videl, ako po ceste k nim uteká priateľ svedkyne. Vtedy kabelku pustila, neznámy muž rýchlo zobral kabelku, sadol do auta, naštartoval a snažil sa rýchlo utiecť. Priateľ svedkyne za ním ešte utekal, avšak cesta bola zľadovatelá. Pred útekem neznámeho z miesta činu si všimla evidenčné číslo jeho auta, ktoré bolo F.-XXX V.. Číslo videla zreteľne a zapamätala si ho. V kabelke, ktorá jej bola odcudzená, mala aj čižmy, ktoré mala obuté na diskotéke, boli zelené kotníkové a na hrubšom opätku, semišové, vojenskej zelenej farby, s guľatou špičkou,

2T/116/2014-980

veľkosť 38-39. Pri útoku utrpela aj zranenia: na ľavom zápästí z hornej strany mala štvorcentimetrovú reznú ranu zašivanú, na pravej ruke medzi ukazovákom a prostredníkom mala triapolcentimetrovú reznú ranu zašivanú. Na tvári na líci pri pere mala štvorcentimetrový škrabanec, ktorý zašivaný nebol. V trestnom konaní si uplatnila náhradu škody vo výške 216,- Eur, ktorú riadne preukázala.

Medzi výpoveďou svedkyne v prípravnom konaní a jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní neboli zistené žiadne rozpory.

Z výpovede svedka G. D. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v čase spáchania skutku č. 2 bol priateľom poškodenej M. L., s ktorou býval na sídlisku na ulici Kamenné v Myjave. Dňa 23.02.2013 odišla M. L. na diskotéku. On išiel spať. V čase o 03.17 hod. mu telefonovala na mobil, že odchádza z hotela Štefánik, či pre ňu nepríde. On bol ale veľmi ospalý a povedal jej, že nie. Potom mu telefonovala znova v čase o 03.37 hod., že ju nejaký chlap na aute prenasleduje a že nemá z toho dobrý pocit. Vravela, že pri

nej zastavil auto a chcel ju odviezť, čo ona odmietla a potom išiel s autom pomaly pred ňou. M. mu ešte stihla povedať do telefónu, že to auto zastavilo neďaleko za mostom na ulici Jablonská, kadiaľ sa vracala domov a povedala mu, aby sa pozrel z okna, či sa niečo nestane. On teda otvoril okno na byte, odkiaľ bol dobrý výhľad na cestu Jablonskú i na odbočku vedúcu k sídlisku Kamenné. Z okna videl, ako M. L. uteká smerom na sídlisko Kamenné a za ňou uteká a prenasleduje ju nejaký muž, ktorého nepoznal. Rýchlo sa obul a utekal von za ňou. Keď pribehol na miesto, kde bolo odstavené auto, tak neznámy muž už odchádzal z miesta preč, a to po ceste, ktorá vedie zo sídliska Kamenné na Jablonskú v smere na Jablonku. Svedok utekal za autom, pretože na aute začali prešmykovať kolesá na ľade a snehu v miernom kopci. Lenže vodičovi sa podarilo pohnúť z miesta a odišiel smerom na Jablonku. Išiel za M. L., ktorá sedela na kope snehu a plakala. Bola v šoku. Pomohol jej vstať a ako sa M. oňho zavesila, tak ho na trigovici zašpinila od krvi a vtedy si všimol, že je od krvi na rukách. Od M. L. sa dozvedel, že jej ten neznámy muž vzal aj kabelku.

Na hlavnom pojednávaní boli vypočuté aj MUDr. G. O. K. G.. K. Ž.Á., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. Zo záverov ich znaleckého posudku vyplýva, že v čase spáchania skutkov, kladených mu za vinu, netrpel obžalovaný duševnou poruchou ani chorobou v užšom zmysle slova, t.j. psychózou. Ide u neho o disocálnu poruchu osobnosti, trvalú odchýlku v štruktúre osobnosti, ktorú charakterizuje nezáujem o cítenie iných, absencia rešpektu voči sociálnym a mravným normám, bezohľadnosť, neschopnosť udržať si trvalé vzťahy, snaha získavať uspokojenie a predmet túžob bez dlhšieho čakania a bez väčšieho pričinenia, ktorá je spojená s ľahostajnosťou k predvídateľným následkom konania, pohotovosť k agresívnemu konaniu, absencia pocitu viny, prenášanie zodpovednosti za vlastné konanie na iných alebo ponúkajú prijateľných dôvodov a motívov vlastného konania. Obžalovaný bol v čase spáchania oboch skutkov schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania (činu). Taktiež bol schopný toto konanie ovládať. Podľa popisu priebehu skutkov svedkami bolo konanie obžalovaného podľa znalcov účelové a cieľavedomé, s dobrým zorientovaním sa v situácii, s adekvátnou reakciou na zmenu situácie. V čase prvého skutku prichádza obžalovaný na poštu v deň, kedy sa vyplácali dôchodky, minútu pred zamknutím pošty a začiatkom obedňajšej prestávky, kedy možno na pošte očakávať minimum návštevníkov, pošta je v menšej obci, nedisponuje kamerovým systémom. Druhý skutok bol vykonaný v čase nočného pokoja, na opustenej ulici, ktorú obžalovaný predtým z auta obhli-

dol, obeť pred kontaktom pozoroval. Keď sa mu nepodarilo dostať obeť do auta a zároveň bol ohrozený príchodom partnera obeť, túto olúpil a z miesta autom odišiel. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania. Hoci z dôvodu disocálnej poruchy osobnosti je pobyt obžalovaného na slobode nebezpečný, je táto štruktúra osobnosti u neho trvalá a nie je možné ju meniť liekmi, psychoterapiou ani inými liečebnými metódami. Preto podľa znalcov nie je opodstatnené ukladať obžalovanému ochranné psychiatrické liečenie.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 15 Trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a bezprostredne ním ohrozí život alebo zdravie viacerých osôb,
- b) a spôsobí ním väčšiu škodu,
- c) závažnejším spôsobom konania,
- d) na chránenej osobe, alebo
- e) z osobitného motívu.

Podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) z osobitného motívu,
- c) ako verejný činiteľ,
- d) na chránenej osobe, alebo
- e) a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 138 Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu

- a) so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtenia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157,
- b) po dlhší čas,
- c) surovým alebo trýznivým spôsobom,
- d) násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy,

2T/116/2014-981

- e) vlámaním,
- f) lšťou,
- g) využitím tiesne, neskúsenosti, odkázanosti alebo podriadenosti,
- h) porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatelovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona,
- i) organizovanou skupinou, alebo
- j) na viacerých osobách.

Vychádzajúc z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní považoval súd vinu obžalovaného za oba skutky, kladené mu za vinu, za preukázanú riadne, v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Obžalovaný je z oboch skutkov usvedčovaný obsahom vlastného priznania, prezentovaného jednak písomne, jednak verbálne v rámci záverečnej reči. Hoci jeho priznanie z kvalitatívnej stránky nenapĺňa znaky poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, možno ho z hľadiska ustáľovania skutkových okolností súdnej veci považovať za procesne použiteľný usvedčujúci a súčasne dôležitý dôkaz. Obžalovaného zo skutku č. 1 ďalej usvedčujú výpovede na hlavnom pojednávaní vypočutých poškodených G. G. Š.Č., G. E., H. I., E. C. D. N., obsah prečítaných zápisníc o výsluchu svedkyne Y. L. z prípravného konania, vykonané rekognície a ostatné listinné, obrazové, zvukovoobrazové a vecné dôkazy. Zo skutku č. 2 obžalovaného ďalej usvedčujú výpovede poškodenej M. L. a svedka G. D. a ostatné listinné, obrazové, zvukovoobrazové a vecné dôkazy, vzťahujúce sa k predmetnému skutku. Nakoľko v čase skončenia dokazovania tu bolo prítomné priznanie sa obžalovaného, o ktorého pravdivosti vzhľadom na vykonané dôkazy nebol dôvod pochybovať, nepovažuje súd za potrebné detailnejšie sa zaoberať tým, ktoré skutočnosti vo vzťahu k obrane obžalovaného považoval za preukázané a ktoré nie, nakoľko svoju počiatočnú procesnú obranu obžalovaný sám negoval neskorším priznaním sa k obom skutkom, kladeným mu za vinu.

Protiprávnym konaním, opísaným v skutkovej vete č. 1 tohto rozsudku, obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, keďže bolo preukázané, že proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, uvedeným činom spôsobil väčšiu škodu a súčasne uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou. Protiprávnym konaním, opísaným v skutkovej vete č. 2 tohto rozsudku, obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a súčasne znaky skutkovej podstaty zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, keďže bolo preukázané, že inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a súčasne proti inému použil násillie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou. Obžalovaný sa oboch skutkov dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento skutok, ani nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by vylučovala protiprávnosť niektorého zo skutkov. U obžalovaného ide o konanie úmyselné, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým záujmom je ochrana osobnej slobody a vlastníckeho práva.

Obhajoba v otázke právnej kvalifikácie protiprávneho konania obžalovaného navrhla skutky č. 1 a č. 2 posúdiť ako pokračovací trestný čin a tiež skutok č. 2 nekvalifikovať súčasne ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona z dôvodu faktickej konzumpcie. S uvedeným sa súd nestotožnil pričom v tejto otázke odkazuje na podrobnú právnu analýzu prokurátora prezentovanú v obžalobe a prednesenú v rámci záverečnej reči. Podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky. Zo znakov pokračovacieho trestného činu je u obžalovaného prítomná iba objektívna súvislosť v čase, pričom tu nie je prítomná súvislosť ani v spôsobe spáchania ani v predmete útoku a ani subjektívny jednotiaci zámer obžalovaného spáchať uvedený trestný čin. Obžalovaný ako páchatel trestného činu pri skutku č. 1 útočí počas dňa na právnickú osobu, použijúc strelnú zbraň na prekonanie prípadného odporu, pričom jasne identifikovateľným predmetom jeho útoku je peňažná hotovosť na pošte a už nič iné. Prítomné poškodené G. G. Š. I. K. G. E. sú len náhodnými účastníkmi tohto útoku a keby v ten deň boli v práci iní zamestnanci pošty, stali by sa sprievodnými obeťami útoku iné osoby. Uvedené je zrejme najmä zo skutočnosti, že obžalovaný poškodeným G. G. Š. K. G. E. pri prepade pošty neodňal žiadne osobné cennosti, napr. šperky, ani obsah ich kabeliek, tvorený najmä ich vlastnou peňažnou hotovosťou. Pri skutku č. 2, vykonanom v nočných hodinách na otvorenom priestranstve, je skutok zreteľne páchaný nie

na inštitúcii či právnickej osobe, ale na človeku, pričom predmetom útoku sú veci patriace poškodenej M. L..

V otázke prípadnej faktickej konzumpcie zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona pri skutku č. 2 vo vzťahu k zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona je potrebné uviesť, že o faktickú konzumpciu by išlo vtedy, ak by obmedzovanie osobnej slobody poškodenej bolo vopred premyslenou súčasťou skutkového deja, v rámci ktorého by páchatel obmedzoval osobnú slobodu obeť v záujme eliminácie jej odporu pri zmocňovaní sa vecí patriacich obeť. Z priebehu skutku, ktorý poškodená M. L. veľmi plasticky a podrobne opísala aj na hlavnom pojednávaní, je nepochybné, že obžalovaný po relevantný čas vykonával útok na osobnú slobodu poškodenej nie za účelom zmocnenia sa jej vecí. Je nelogické, aby páchatel, ktorý chce inému odňať kabelku, prípadne aj ďalšie veci, strácal čas zbytočným zápasením s obeťou, obeť držal, ťahal do auta, naznačujúc jej, aby bola ticho. Aj sama poškodená z toho, ako priebeh útoku obžalovaného na seba vnímala, na otázku položenú na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovanému išlo jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností o ňu ako osobu ženského pohlavia, pričom to, že na nej nebol vykonaný (resp. dokonaný) trestný čin súvisiaci so sexuálnym násilím a že z útoku vyviazla „iba“ ako obeť lúpeže, možno pričítať jej aktívnej obrane a príchodu priateľa na miesto činu a nie počiatočnému úmyslu obžalovaného vo vzťahu k objektu a predmetu jeho útoku. Preto je konanie obžalovaného, opísané v skutku č. 2 rozsudku, potrebné právne kvalifikovať nielen ako samostatný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, ale aj ako v jednočinnom súbehu s ním spáchaný zločin obmedzovania

2T/116/2014-982

osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný bol v minulosti 29-krát súdne trestaný za rôznu trestnú činnosť, v ostatných rokoch najmä pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Tu súd poukazuje najmä na trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 0T/8/2013 zo dňa 05.02.2013, právoplatný dňa 05.02.2013, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, za čo mu okrem iného bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Výkon tohto trestu nastúpil dňa 26.02.2013 a vykonával ho do dňa 26.06.2014, kedy za skutok spáchaný dňa 25.02.2013, právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, začal v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vykonávať 8-mesačný trest odňatia slobody, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 2T/99/2013-169 zo dňa 15.11.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 2To/22/2014-203 zo dňa 10.04.2014. Výkon tohto trestu obvinený ukončil dňa 26.02.2015. Vo vzťahu k poslednému z uvádzaných odsúdení prichádza u obžalovaného do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Z rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 4T/465/87-112 zo dňa 05.08.1987, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 7To/593/87 o dňa 09.09.1987, vyplýva, že bol uznaný za vinného z trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku a trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe, že dňa 24.05.1987 asi o 04.50 hod. na ceste pri cintoríne v obci Očkov, okres Trenčín, v úmysle vykonať súlož napadol Y. G., nar. XXXX, tak, že ju stiahol do kríkov vedľa cesty, kde ju zvalil na zem a keď sa bránila a kričala o pomoc, tlačil jej rukou na krk a vyhrážal sa jej zaškrtením, po vyzlečení v spodnej časti tela pokúšal sa vsunúť svoj pohlavný úd do jej pohlavného ústrojenstva, čo sa mu však pre odpor poškodenej nepodarilo, vzápätí na to, keď poškodená Y. G. ležala na zemi, začal jej prehľadávať vrecká riflových nohavíc, ktoré mala vyzlečené, odkiaľ jej vzal sumu 110,- Kčs v papierových bankovkách a tieto si ponechal. Za to mu bol

okrem iného uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol zaradený do druhej nápravovýchovej skupiny. Hoci z uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1Nt/46/90 zo dňa 02.01.1990 vyplýva, že bol účastný amnestie prezidenta republiky zo dňa 01.01.1990, nie sú s touto amnestiou u osoby obžalovaného spojené účinky, pre ktoré by sa na neho hľadelo ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 37 písm. h) priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. h) priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

2T/116/2014-983

U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, pričom u neho zistil dve priťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona), keďže v minulosti bol opakovane vo výkone trestu za úmyselné trestné činy. Priznanie obžalovaného v záverečných štádiách hlavného pojednávania nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Za takú by bolo možné považovať priznanie, prítomné vo všetkých fázach trestného konania, ktoré by malo svoj praktický odraz v urýchlení konania. Nehovoriac o tom, že priznanie musí byť nevyhnutne sprevádzané úprimným olútovaním protiprávneho konania. Toto u obžalovaného zaznamenané nebolo. Obžalovaný sa v prípravnom konaní k spáchaniu skutkov nepriznal. Na hlavnom pojednávaní po prečítaní obžaloby a poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, eventuálne podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, čo by následne významne zúžilo rozsah a spôsob dokazovania, obžalovaný takéto vyhlásenie neučinil, miesto toho požiadal, aby boli vypočutí všetci svedkovia a znalci, aj tí, ktorých výpovede a znalecké posudky navrhol prokurátor iba prečítať. Nasledovalo niekoľko časovo náročných etáp hlavného pojednávania, až po absolvovaní ktorých obžalovaný sa priznal k obojm skutkom v zmysle obžaloby. Týmto nedošlo k skráteniu hlavného pojednávania ani náznakom. Okrem toho bolo zistené, že obžalovaný bol v minulosti právoplatne odsúdený za skutok, ktorý podľa § 437 ods. 1 Trestného zákona vykazuje znaky zločinu, pričom trest za tento trestný čin už aj vykonal predtým, ako sa dopustil žalovaných trestných činov. S poukazom na toto zistenie bolo u neho potrebné aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona. Preto súd obžalovanému uložil podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 a § 188 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a s použitím na § 38 ods. 5 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov. Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin, podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd súčasne zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 2T/99/2013-169 zo dňa 15.11.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 2To/22/2014-203 zo dňa 10.04.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Vzhľadom na výsledky dokazovania obžalovanému súd podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona uložil aj trest prepadnutia veci, a to 1 ks multifunkčný nožik zatvárací, v zavretej polohe dlhý 9 cm, v polohe otvorenej dĺžka obe čepele otvorené 19 cm, dĺžka čepele č. 1 je 4 cm a dĺžka čepele č. 2 je 5,5 cm, tmavo bordovej farby, 1 ks nožik vyskakovací v zavretej polohe dlhý 13 cm, v polohe otvorenej 21 cm, s dĺžkou čepele 8,5 cm, ružovo ciklamenovej farby, 1 ks vreckový nôž čiernej farby o dĺžke 12 cm, po otvorení 21,5 cm, dĺžka čepele 9,5 cm a 1 ks čierna čapica s výrezom. Takto uložený trest považuje súd za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov, požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie, ktorý v dostatočnej miere vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Uloženie trestu vo výmere naznačovanej prokurátorom nepovažoval súd pre efektívne dosiahnutie účelu trestu za potrebné, nakoľko už samotná zákonodarcom prikázaná aplikácia ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona vo vzťahu k zákonom ustanovenej trestnej sadzbe (7 rokov až 12 rokov) je postačujúca vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti jeho nápravy, prezentované (aj keď oneskorené) priznanie a spôsobený následok.

Nároky poškodených považoval súd za uplatnené včas, za preukázané čo do dôvodu a výšky a preto obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť, aby nahradil poškodenej Slovenskej pošte, a.s., Partizánska cesta č. 9, Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, škodu vo výške 9.424,50 Eur, a poškodenej M. L., U.. XX.XX.XXXX H. G., E. Č.. XXX, G., škodu vo výške 216,- Eur.

Po vyhlásení rozsudku sa prokurátor proti tomuto rozsudku odvolal v neprospech obžalovaného do výroku o treste.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa po-dáva na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.